

[Alfred Jensen.]

Vidnesbyrd om, hvor fejlagtigt man har baaret sig ad i det Spørgsmaal? Det er klart, at hvis man havde taget virkelig rationelt paa Problemerne, vilde vi ikke staa i den Situation, at vi hvert Aar eller undertiden to Gange aarlig skal tage Stilling til de arbejdsløse og til Arbejdsløsheds-kassernes Forhold.

Vi kunde forudsige, at der maatte komme endnu et Ændringsforslag til Arbejdsløshedsloven. Naturligvis kunde vi ikke sige, paa hvilket Tidspunkt det vilde komme, men det var klart, at det maatte komme. Og med næsten samme Sikkerhed kan man i Dag sige, at dette Ændringsforslag heller ikke bliver det sidste, vi bliver stillet overfor. Det indeholder ikke det, der er nødvendigt, hverken for Kasserne eller for den arbejdsløse, og det nytter ikke noget, at man henviser til, at Finansudvalgets Flertal — og formodentlig ogsaa det nuværende Mindretal — er villigt til at give de Tilskud, som ekstraordinært er nødvendige for Arbejdsløsheds-kasserne.

Det, vi har Brug for, er en Arbejdsløshedslov, der giver Kasserne et Tilskud, som de selv er i Stand til at administrere, og det kan ikke være rimeligt, at en saa stor Del af Samfundets Borgere skal behandles paa en saadan Maade, at de Tid efter anden skal gaa en formelig Tiggergang til Ministeriet og Finansudvalget. Vi maa have en Arbejdsløshedslov, som virkelig svarer til de Forhold, hvorunder vi lever.

Utilstrækkeligheden i det Lovforslag, der her er forelagt, træder stærkest frem, naar man betragter Forholdene for Arbejds-mændenes Arbejdsløsheds-kasse. Vi fik i Fjor forelagt en Opgørelse over, hvorledes Formueforholdene havde været for de forskellige Arbejdsløsheds-kasser. Af den fremgik det, at Arbejds-mændenes Arbejdsløsheds-kasse den 31. Marts 1946 havde en Formue paa 238 Kr. pr. Medlem. Jeg har ikke det nøjagtige Medlemstal for det daværende Tidspunkt, men jeg gaar ud fra, at det drejede sig om en samlet Formue paa 60 Mill. Kr. Disse 60 Mill. Kr. er spist op, ikke fordi man har administreret uforsvarligt, men fordi der trods al Tale om stor Beskæftigelse var saa mange arbejdsløse, at Kassen ikke med de gældende Kontingenter og Tilskud var i Stand til at bestride Udgifterne, uden at Formuen blev ædt op. Jeg er ikke klar over, om man har naaet Bunden fuldstændig, men Arbejdsministeren vil jo være i Stand til at oplyse det; selv om han ikke fortsat sidder som Leder af Arbejds-mændenes Arbejdsløsheds-kasse, har han dog saa

megen Føling med den, at han ved, hvorledes Forholdene er.

Men hvad der i og for sig er værre, er, at hvis Arbejds-mændenes Arbejdsløsheds-kasse ikke havde gennemført drastiske Foranstaltninger, vilde det ikke have været nok med, at Kassen bare var tom, saa vilde der have været et mægtigt Underskud. I Fjor gennemførtes der en temmelig stor Kontingentforhøjelse for samtlige Medlemmer i Arbejds-mændenes Arbejdsløsheds-kasse, og tillige gennemførtes der Forringelser af Ydelserne. Der gennemførtes en Indskrænkning af Understøttelsesperioden i Hovedforsikringen med 10 Dage. Lovens Regel er jo saaledes, at naar der sker en Indskrænkning eller Udvidelse af Hovedforsikringen, gælder den ogsaa for Fortsættelseskassen, og det vil sige, at Arbejds-mændene fik deres Dageantal indskrænket med 20. Hertil kom yderligere, at den Juleunderstøttelsesordning, som var gældende, blev forringet. Hidtil blev Juleunderstøttelsen ydet som en Hjælp paa Toppen af den Understøttelse, der blev ydet Dag for Dag. Nu kan man faa Juleunderstøttelse, men den omregnes i Dagunderstøttelse, og den tæller med ved Beregningen af det Dageantal, der er udbetalt for. Der er altsaa sket en Forringelse af Arbejds-mændenes Forhold i Almindelighed, dels derved, at de har faaet et højere Kontingent, dels derved, at de ikke kan oppebære Understøttelse i den samme Periode som tidligere.

Men trods disse Ofre fra Arbejds-mændenes Side er der ingen Penge i Arbejds-løsheds-kassen, og det er karakteristisk, at samtidig med Forelæggelsen af dette Lovforslag, der skulde give øget Tilskud til Arbejds-mændenes Arbejdsløsheds-kasse og andre ligestillede Arbejdsløsheds-kasser, finder man ikke Arbejds-mændenes Arbejds-løsheds-kasses Forhold saa betryggende, at man kan køre videre paa de Betingelser, som var gældende i Fjor. Arbejdsdirektøren har paa Grundlag af Kassens Økonomi maattet stille Krav om 1 Krones Ekstrakontingent pr. Uge. Arbejds-løsheds-kassens Ledelse har dog ikke turdet gaa ind paa et saadant Forlangende, og det forstaar man saa udmærket. Naar man ved, at Arbejds-mændene Uge for Uge af en Ugeløn, der ofte ikke andrager 100 Kr., betaler 4 Kr. 40 Øre, saa er det klart, at denne Vej ikke er farbar. Der var et æret Medlem, der tog sig til Hovedet. Jeg ved ikke, om han mener, at det er den eneste Udgift, Arbejds-mændene har; det er jo ingenlunde Tilfældet. Arbejds-mændene maa saavel som andre Arbejdere betale deres Del af de direkte og de indirekte Skatter. Naar